

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 5 frt., negyedévre 2 frt 50 kr., egy óra 1 frt.
Megjelenik mindennap.
 vasárnap kivételével.

A szerkesztésért felelős
Kutasi Imre
 kiadó s laptulajdonos

Szerkesztőség Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet)
 Kiadóhivatal Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint)
 Hirdetések a legmérsékeltőbb árszámítás mellett vétetnek fel
Egyes szám 4 kr.

Az egyetemi kör.

Debreczen, január 12.

A tény ismeretes és az ország némely részében nem-tetszést, de sok részében megnyugvást keltett A budapesti egyetemi tanács tiltott politizálás miatt és az egyetemi tanácsnak erre vonatkozó utasítása ellen tanúsított engedetlenség miatt bizonytalan időre bezáratta az egyetemi kör helyiségeit, egyben megtiltotta annak minden működését. A képviselőház egyik ülésében különböző ellenzéki pártokhoz tartozó képviselők interpellációkat intéztek dr. Wlassics Gyula közoktatásügyi miniszterhez, melyekben az interpellálók azokat az indokokat kérdezték, melyek arra indították a minisztert, hogy az egyetemi tanács intézkedését helyeselje.

A rendkívüli parlamenti viszonyok és az ex-lex állapot folytán Wlassics nem érezte magát indítatva, hogy a kért választ azonnal megadja és így az interpelláló uraknak már csak türelemmel kell lenniök, ha a miniszter szájából akarják megtudni, a mit maguk is, az egész világ is igen jól tud. Az ifjuság mozgalmát, melyet az egyetemi kör bezárása követett, teljesen tárgyilagosan következőképen adjuk elő:

Az egyetemi kör helyiségeiben új év után oly mozgalom volt észlelhető, melynek célja egy nagy általános ifjusági gyűlés egybehívása volt. E nagy gyűlés alkalomával hozták volna azt a határozatot,

hogy a magyar tanuló ifjuság az ex-lex állapot tartalmára tagadja meg a katonai kötelezettséget. Mindenkinek el kell ismernie, hogy ezt a határozatot az illetőkre nézve a legmesszebbmenő következmények kísérhették volna és hogy sok családot döntött volna gyászba és bánatba fiaik könnyelműségének következménye. A dolgok ily állása mellett a rektor magához hívatta a kör elnökét s meghagyta neki annak a rendeletnek kifüggesztését, melylyel a körben való politizálás eltiltatott. Az ifjak a rendeletet szétlépték, az egyetemi hatósággal szemben engedetlenségre vetemedtek, a körnek egyik elnöke a másik után lemondott s a rektornak megtagadta az engedelmességet. Az egyetemi ifjak tovább politizáltak és feltartóztatlanul dolgoztak az említett nagy gyűlés előkészítésén,

Erre következett az egyetemi kör bezárása és a fenyegetés még szigorubb rendszabályokkal, melyek egy félév elvesztését vonnák maguk után.

Ez a rövidre fogott tényállás és most szavaztassuk meg az ötezernél több tanulóknak szülőit a felett, vajlon helyesen járt-e el Wlassics, midőn az egyetemi tanács határozatát tudomásul vette. A szülők adjanak bizonyítványt a miniszternek, hogy az ifjuság jól felfogott érdekében cselekedett s mondjanak neki köszönetet, hogy fiaikat nagy bajtól mentette meg. Wlassics Gyula egész minisztersége alatt jobban szem előtt tartotta, mint akármelyik előde

a magyar tanintézetek és a magyar nemzeti kultúra érdekeit és ezuttal is erélyesen, de egyszersmind ez érdekekben okosan cselekedett.

És mégis akadnak interpellációval felszerelt képviselők, hogy kérdőre vonják a minisztert, kinek mélységes hallgatását az uralkodó viszonyok nagyon is megmagyarázzák; de künn az országban olyan hangot uralkodik e kérdésben, a mely becsületére válik Wlassics miniszternek és ha az interpelláló képviselők a vidéki szülők választását akarják tudni, nagyon, de nagyon kellemetlen dolgokat fognak hallani.

Az egyetemi kört be kellett zárni, hogy az egyetemet ne kelljen bezárni.

A béketárgyalások. A pártok vezérfői közt folyó béketárgyalások, ha csak valami váratlan fordulat közbe nem jön — alig biztatók eredménynyel. A kormány kész engedményeket tenni. De az a legnagyobb baj, hogy az ellenzék nem tud egyöntetű megállapodásra jutni. Sőt ha az ellenzéki pártok egyetértő békepontokban állapodnának is meg, — azoknak egy részéhez a kormány nem járulhat hozzá. Így például a függetlenségi párt semmit nem enged a gazdasági kiegyezés dolgában eddig követett elveiből; — holott a korona föltétlenül ragaszkodik az Ausztriával való gazdasági egység föntartásához és ellene van minden olyan megegyezésnek, a mely ezzel ellentéződik.

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA

Bajkay Ágnes története.

A „Debreczeni Hírlap” eredeti tárczája.

Irtá: Jázmi.

I.

Óh mint tudtam bámulni sugar alakját, hajlékony derekát, s azt a nagy hosszú szép barna haját, amelyet állandóan leeresztve hordott.

Gyönyörű leány volt Bajkay Ágnes. Nagy dió barna szemét, piczi formás piros ajka, s édes szép szelid arca volt.

En, aki akkor még csak 12 éves leány voltam, szinte szent tisztelettel mertem rá ránézni csupán, — mert olyan komolyan tudott nézni rám szép ives szemöldei alól.

Sokat gondolkoztam én az én gyerek eszemmel; hogy miért olyan szomorú mindég, mennyivel lenne kedvesebb angyal arca, — ha néha vidám mosoly verőfény érné! A mi kertünket az övékétől csak egy alacsony kerítés választotta el, úgy hogy könnyelmesen át lehetett tekinteni a szomszéd kertbe, hol a szép Bajkay Ágnes sétálgatott a kert utain.

Nagyon szerette a magányt, azért legszivesebben időzött a kertbe, a hol nem háborgatta senki.

Képes volt sokszor éjfélig is ott ülni az

össze boruló orgona bokrok alatt, hallgatni a csalogány bánatos dalát, a szellő suttagását — ábrándozott.

Mégis azt mondták, hogy nincs szíve nem tud szeretni, mert olyan hideg, olyan büszke természetű volt.

Egyszer, úgy estére hajlott már az idő, anyám leküldött a kertbe, hogy szállítsam fel bányamat, akit egy fél órával azelőtt láttak egy kosnyval kezében lesétálni. Valami izene iett hozott számára egy paraszt ember a szomszéd falu fiatal lelkészétől, s ott várakozott reá a tornáczon.

Nem láttam őt sehol. Végig kutattam az egész nagy kertet, a méhest, betekinttem a lugasba, — de aból csak a nyitott könyv hevert.

Gyermeki kíváncsiságomnál fogva, bele tekintettem, s amit ott láttam egy vékony papír szeletre írva meglepett.

Megismertem bányám kezevonását a pár betűből, ami a papírra volt vetve.

Szinte iiedten tettem vissza a papír szeletet, s kifutottam a lugasból.

— Ágnes édes — ez volt rá írva, az pedig nem lehetett más, — mint Bajkay Ágnes.

Tehát bányám vonzódná hozzám? Elgondolkozva állottam meg.

Olyan gyönyörű szép langyos este volt, éppen orgona virágzás, telve volt a lég nehéz bódító szaggal.

A fehér lila fürtös virágok hajladoztak, bólingattak fejceskékkel mind egy beleogya

zól a szellőnek, hogy viheti tovább illatjokat, s a szerelmes szellő lágyan ölekezett az édes illattal s úgy suhantak tovább, messze messze tájakra.

En talán az erős illatól megszedülve, hajtottam fejem egy almafa törzsére. Egész elfelejtettem, hogy miért küldtek le, hogy a paraszt ember oda fent várakozik. — Mindig csak az a néhány leirt szó forgott fejembe: Ágnes édes!

Valami végig bizserget lecsüngő kezemen s megrezenve ijedtem fel.

Csak egy kis katicza bogár volt, mint egy figyelmeztetőül végig futott ujjaimon, s onnan elrepült a kerítés tövében viritó fodormenta zöld levelére.

Utána futottam megakartam fogni. Hangok ütötték meg fületem. Önkéntelenül is lehajoltam, s a kerítés tág nyílásán át tekintettem.

Tágra nyitottam szemem, hogy jobban lássak, — mert egy kicsit különös dolognak találtam azt ami a szomszéd kertben történt.

Ott tartotta az én bányám Ágnes kis kezét az övébe, s oly szenvedélyes hangon beszélt a lesütött szemű leánynak, — mint még én azt tőle nem hallottam sohasem.

— Ne . . . ne tagadja Ágnes, ne mondja hogy nem szeret, tudom ugyanis hogy imád. — Minek kinoznánk egymást. En szenvedélyesen szerettem régtől fogva, s akarom, kell hogy szeressen engem is mert különben megőrülök!

Az ellenzék vezérei a békekötés körüli tanácskozásait befejezték és az egyezkedés föltételeit megállapították. De azokat egyelőre titokban tartani igyekeznek. Szilágyi Dezsővel közölték legelőször, hogy nézze át. Szilágyi ma este közölte Csákyval és a párt-konferenciával. A föltételek ez után Bánffyknak adatnak át, aki legközelebb megy velök Bécsbe, a királyhoz.

Kossuth helyett Bánffyhoz. Fölbuzdulva a néppárt példáján, a szélsőbal is szétküldött az országba kérvény-blankettákat azzal a fölhívással, hogy a választók írják azokat alá s küldjék aztán be a függetlenségi és 48-as párt elnökéhez. Kossuth Ferenczhez. (A törvénytípusokhoz boríték is van mellékelve a Kossuth adreszével.) A kérvényeknek ez a rövid nyomtatott szövege:

»Tisztelt képviselőház! Mi alólirottak tisztelettel kérjük az országgyűlést, ne engedje meg a kormánynak azt, hogy törvény ellenére adót és ujonczot szedhessen és alkotmányellenesen kormányozzon.»

Egy ily kérvény-blankettát a napokban beküldtek Bánffy Dezső báró miniszterelnökhöz számos aláírással s az idézett nyomtatott petíció után írott következő sorokkal:

»A fentebbiek helyett arra kérjük, mély tisztelettel a magyar kormányt, hogy a képviselőházból söpörje ki az oda nem tartozó lármás elemeket és szabadítsa meg a magyar nemzetet a szabad fejlődést akadályozó elemektől.»

Országgyűlés.

Budapest, jan. 11.

— Hát kibékülünk! — mondja Perczel Béni mosolyogva a folyosón Hentaller, Lajosnak.

— Hogyne — válaszolja Hentaller, a ki tagja a viharrendezésnek is, a békebizottságnak is (ez aztán a — sokoldalúság! — ki békülünk, de előbb felolvasom napirend előtt ezt a kis írást.

Ez a kis írás egy bibliavastagságu könyv volt.

— Szép könyv! — teszi még hozzá évdöve.

— Nem bánom: — feleli Perczel — inkább te olvass, mint hogy én — hallgassam. Ez alatt megszólal az elnöki csengetyű

Ágnes szédült, — lehunyta szemét, de aztán hirtelen mozdulattal kirántá kezét Gusztávól.

Egy pillanat, s aztán ott vonaglott a szorosan ölelő karok között a lázas piros arcu szép leány, aki úgy vergődött mint egy foglyul ejtett kis madár.

— Ágnes édes édes, miért olyan kegyetlen?

A leány, aki már nem is tudta mit csinál, szenvedélyesen karolta át bátyám nyakát s rátapasztá lihegő ajkát a tüzes ajakra, s aztán teljes erejével kiszakította magát a szorosan ölelőkarok közül futott ki a kertből mint egy megriasztott özike.

Bátyám, akinek kezei közt maradt a gyönyörű hajfonatokat össze tartó vékony sárga szallag csokor, szenvedélyes csókkal halmozta el s tárczájába rejté. Azután átvette magát hirtelen az alacsony kerítésen, mielőtt én menekülhettem volna.

Oh sohasem tudom elfelejteni bátyám arcát, mikor engem meglátott.

Végtelen megdöbbenéssel tekintett rám s aztán dühösen kiálta:

— Kató te itt? . . . Oh te utálatos béka!

Megragadta karomat s ellököt utjából, úgy hogy én sokáig ott hevertem a kert pázsitján könnyezve.

Vagy egy hétig nem jött le Ágnes a kertbe, az én bátyám véghetetlen szomorúságára.

hangja. Polónyi Géza izgatottan futkároz a folyosón:

— Befelé emberek! Be kell hívni az embereket!

Az emberek huzódnak be szép sorjában olyan rendben, szendén, mint a klastromi növendékek. Mindeniknek a jobbkezeben ott az iv, a melyet aztán, mikor a helyükre ülnek, kiteritnek maguk elé a padra.

A jegyzőkönyvet felolvassák.

— Van eszrevétele valakinek? — kérdi az elnök.

— Bátorkodnám; — hajlong Polónyi.

— Tessék! — int neki az elnök.

— Nem szeretem az ok nélkül való felszólalásokat, — mondja a technika rektora, — de óhajtom, hogy a magyar parlament jegyzőkönyve minden ízében magyaros legyen. Nem fogadom e' ennél fogva a dátumban a Gergely-naptár elnevezését . . .

— Nekünk a pápa nem imponál! — vág közbe egy kálomista hang.

— . . . és indítványozom, hogy január hava helyett a magyaros Tél hava tétessék. Azt hiszem, ez indítványom kedves leszén a mi igen tisztelt korelnökünknek is! Névszerinti szavazás: kérek a Tél havára . . .

A technikának ezt a havas ötletét lármás derűltséggel fogadják:

— Hó! Ohó! Befujta az utat a hó! — kiáltják mindenteiől, míg feláll S. Luha István. Ő is hóban dolgozik.

— En azt indítványozom, hogy január hava helyett Vizkereszt hava tétessék!

— Vizkereszt, vagy a mint akarjátok! — hangzik most kórusban. Persze a Vizkereszt is névszerinti szavazás alá kerül.

A harmadik módosító Kubik Béla. Neki a Barabás tegnapi interpellációja tetszik szörnyen:

— Tessék névszerinti szavazással elrendelni, — indítványozza — hogy ez az interpelláció szövege szerint jegyzőkönyvbe vételessék!

— Kőbe kell vétni a lomniczi csues ormán! — Tréfálkoznak a közbeszóllók.

Természetesen Blaskovics Ferencz se maradhatott némán.

Az eleven kis pap az ő éles kappanhangján színtén szóra jelentkezik:

— Indítványozom: e helyett, hogy Egyetemi kör, tessék ezt tenni: Egyetemi ifjúsági kör.

— De hisz Egyetemi körnek hívják!

— Rosszul van informálva az egyetem felől!

— Nem igen ismeri az egyetemet! — hangzik jobbról

Mindég, folyton a kertbe időzött, várta, leste a szomszéd kert ajtajának nyíllását. — Nagyon fájhatott szívének Ágnes kegyetlensége, szeméi körül egész kék karikák képződtek.

Ágnes is ép úgy érezhetett. Szomoruan járt-kelt a szobákban, a hazatérés körül, az udvaron, csak épen kedvenc helyére, a kertbe nem ment be Pedig láttam, hogy szenved; hogy küzdök magával.

Egyszer megfogta kezemet s oda vonta fejem keblére, talán azért tette, hogy észre ne vegyem arcának pirulását, mikor féltéken lopva kérdezett Gusztáv felől.

S én beszéltem róla sokat: hogy milyen jó, milyen kedves.

Elmondtam, hogy most nagyon szenved de nem tudjuk mi baja, még anyám kérésére sem mondja el. Olyan sápadt és sokszor egész éjjel fel s alá jár szobájába.

Oh mint dobogott ekkor Ágnes szíve és én tudtam hogy miért.

Az nap pedig ott üdvözölték a színes üde virágok, ünnöjüket közöttük.

Hogy megváltozott e naptól mindkettőjük lénye.

Ágnes arcán nyoma sem volt a régi szomorúságnak, ott ült rajta folyton az örök vidor mosoly. És ez így tartott sokáig.

Egy augusztusi forró délután Ágneséknél voltam.

Rekkenő volt a melegség, a nap égetően tüzött le a földre, úgy hogy ellankadt tőle

— Én névszerinti szavazást kérek! — sivitja a páter és leül.

— Ha már a nemzeti párt egyik papja szólott, — nem maradhatott némán a másik sem . . .

Komoly méltósággal kel s szólásra Hoch János és konetteljes hangon szólal meg:

— Nincs neszedelmesebb dolog a félreértésnél és miután én hazafias aggodalomban vagyok vagyok a felett, hogy Polónyi által ajánlott Tél hava kifejezés kinos félreértésekre adhat okot, indítványozom, hogy hava helyett hónapja tétessék a jegyzőkönyvbe. Így világosabb.

Csodás dolog, de több módosítás nem jelentkezett.

Öt névszerinti szavazás azonban bőven elegendő egy ülésre.

Persze ez indítványokat elvetették.

Ismételn rá kell mutatnunk arra a nem épen érdektelen jelenségre, hogy a módosítók ma is ugyanazok, a kik a mult üléseken ebben a minőségben ügybuzogtak.

Végezetül még Psik Lajos, mint az állandó igazoló bizottság előadója jelentette be Schmipt József államtitkár képviselői mandátumának igazolását.

A mai ülés napirendje — a mi a tegnapi ülés lett volna.

Irodalom.

A khiták kis ázsiai népevei, annak történetével és műveltségével foglalkozik egy kis ujonnan megjelent juzet. Képek is kísérik a magyarázatot, a Boghar-kői falujabeli díszmenet reliefjei, az ójuki palota nagy sphine, ugyan e kastély kétféjű sasa, a Gyaur Kaleszibeli kyklops falak, az emberi műveltség legelső művészi kísérleteivel, két óriásikat lépő kardos alakokkal, a kik mennek a nagy olnalában, óriási sziklaemberek, mozdulatlanek, néptámadások, népelpusztulások tanui, csodálatos alaku kőóriások.

Az érdekes műveltség, melynek őrei, immár elpusztult, de hatása beleolvadt a többi népek, az emberiség műveltségébe, s a ki szeretettel mélyed el a rajzok szemlétébe, finom összekötő szállakat talál a régi és modern művészet között.

A kis könyv a Nagy Képes Világtörténet. 8-ik füzeté. két ives füzet ára 30 kr. — Kapható minden hazai könyvkereskedésben.

ember, állat, a virágok is fonnyadtan hajtották le fejcskékjüket s úgy türték a nap heves csókjait

Az öreg Bajkay bácsi és a néni rendes délutáni szunyókálásukat végezték, mi pedig ketten a hűvös, zölden felfutott gangon ültünk. — Ágnes magyarázata után, egy kis horgolt csipke mintát igyekeztem csinálni.

— Így Katóka, most három lánczot csinálj — nem oly szorossat, tágabb legyen, így jól van. Most csavarj a türe két szemet, most húzd le hirtelen. Lám, ugye már halad, már ki lehet venni a minta csillagját. Most megint egy lánczot és . . .

Hirtelen koci zörgés zaja vonta figyelmünket magára.

Sietünk megnézni, hogy ki érkezett.

A kopáncsi pusztáról az ispán hajtattott be kis homokfutóján az udvarra Leugrott a kocsiról és sietett felénk.

Nagy magas, öles termetű veres ember volt, olyan hatalmas bajuszszai, hogy én borzalommal gondoltam arra, hogy mint apró lánykát, meg talál csókolni

Roppant nagy hangon beszélt, úgy hogy a bácsiékat felharsogtatta álmaikból.

Ott maradt késő délutánig. Ugy este felé, mikor már éppen bácsuzni akart, a kocsija is befogva várakozott reá az udvaron, kitört a zivatar.

Hatalmas bömböléssel zugott a szél, felkavarva az utca sűrű porát s utána úgy meg

Egyről-másról.

A bálokról.

— Szezon dolgok. —

A mai értelemben vett bálokat a régi magyarok nem ösmerték, de alig volt ünnepek, lakoma, egyéb összejövetel, a hol a fölpezsdülő jókedv nyomában tánczra nem kerekedtek volna. Nem programmszerűen rendezték e táncmulatságokat, mint ma s talán azért voltak oly vigak, holott ma valószínűleg haditerv módjára, nagy körültekintéssel rendezett bálokon rendszeresen éppen az hiányzik, a mi a fő: a jó kedv.

A mi a régi magyar tánczok természetét illeti, erre vonatkozólag *Simplicissimus*, e rólunk és magáról fölötté rokon-szenvesen író német megjegyzése igen találó: azt mondja, hogy a magyar táncz többnyire ballet, vagyis játéktáncz.

Ilyen volt az Apor Metamorfoziséban ösmertetett egeres táncz, a melynél egyfelől leányok, másfelől legények állottak sorfalat egymással szemben, oly módon, hogy közöttük egy tánczó pár végig lejthetett, kétszer körül járván a sorokat, a tánczoló elváltak s egyedül járták tovább, miközben a leány egyre távolodni igyekezett tánczosától, ki csak kezénél fogva ragadhata meg ismét.

A »Macska fogd meg az egeret« kezdetű nótát énekelték ezalatt a többiek, míg a tánczos ismét a leányhoz nem jutott, mire a többi párok tánczára került egymás után a sor.

A süveges táncznál a legény két-három fordulót járván el. tánczosnót választott s addig csalogatta, kerülgette, míg az el nem kapta a magasan lobogtatott süveget, mire néhány párosan ellett forduló után ő választott tánczost, a kit szintén tőle telhetőleg igyekezett kifárasztani.

A szövétnekes táncznál vigyázni kellett arra, hogy a tánczoló föl ne gyujtsanak valamit; ezt különben rendszeren két legény kezdte, ki körül lejtven a termet, két leányt

eredt az eső, mintha odafent dézsákkal öntötték volna le a földre, sűrű villámlástól s irtóztató dörrésektől követve.

Persze, hogy ott maradt, ilyen istentelen időben valósággal kísértés lenne utra kelni.

Még az éjféli is ott találta, pedig már akkor elvonult a zivatar és a legszebb hold világos éjszaka terült el a vidékre.

Nem volt kedve haza menni, meg aztán részeg is volt teljesen, a sok bor elfogyasztásától is, de leginkább Ágnes szép szemének sugarától.

Még cigányt is hozattak le s úgy mulattak a legjobb kedvvel.

En nem tudtam egész éjszaka aludni olyan szépen muzsikáltak a szomszédokba, alól úgy látszott nagy kompánia verődött össze. Atal küldtek az én Gusztáv bátyámért is, de aki nem tudom mi oknál fogva — nem ment és ott sóhajtozott párnáira könyökölve, mikor a szép cigány zene kísérete mellett felhangzott a kopácsi ispán hataimas, tul erős hangja, hogy:

Szűret után én leszek a párja . . .

E naptól fogva aztán, majd minden nap ott lehetett találni a nagy veres embert Bajkaiéknál.

Egy reggelén korán kifutottam a kertbe hogy megnézzem kinyitott-e kaktuszom bimbója, a melyet olyan nehezen vártam, mikor

szemelt ki, elébe térdelt, átnyujtotta a gyer tyákat, mire ezek folytatták s kézzel-kézre menvén a lobogó szövétnek, fölvaltva tánczolt legény és leány.

E tánczot különben lakodalmakon járták (a porosz királyi ház tagjainak lakodalmán ma is a szertartáshoz tartozik a fáklyatáncz) miként a menyasszony tánczát s a koszorúzást is; az előbbinél a menyasszonyt sorra tánczoltatták a férfi vendégek mind, még a papok is, mind azt *Bethlen* Gábor lakodalmán Kassán az egyik püspök esete bizonyítja, a ki nem karolhatván át a fejedelemasszonyt, zsebkendője csücskénél fogva vezette táncz lépésekben az egész termen körül.

A XVI. és XVII. századbéli tánczaink közül soknak csak a neve maradt fenn, hogy idegen tánczok is kezdtek divatba jönni, azt a lengyel változó bizonyítja, melyet nagyon kedveltek, mely aligha volt egyéb a lengyelknél táncmulatságokban ma is elmaradhatatlan nagy mazurnál.

Simplicissimus még több régi magyar tánczról megemlékezik, némelyik leírása nála azonban zavaros. Ő írja le a halotti tánczot, a melyre Czika Panna is szerzett muzsikát.

E bizarr táncjáték minden valószínűség szerint a középkorból eredt, midőn a fekete halál Európaszerte megtizedelte az embereket, mit ezek megszokván, valami kétségbeesett humorral néztek szemébe, figurálták ki, a hogy csak lehetett. E hangulat nyer kifejezést a középkor végső szakában a képzőművészet terén általánosan elterjedt haláltánczokban, a melyek esontvázal tánczó s különböző koru és rendű embereket ábrázoltak: a festészetben *Holbein* haláltánczai a leghiresebbek.

Középkori maradvány lehetett a haláltáncz, melynél a társaság egyik tagja hanyat feküdt a földön s miután lepedővel letakarták, a többiek lassu lépésekkel körül lejtették. Borzalmas multság ez, írja a jó *Simplicissimus* s mily veszedelemmel járhat arra vonatkozólag, óvó például fölhozza,

megláttam a szomszéd kertbe. Ágnes fehér ruháját át csillámlani.

Örömmel siettem a kerítéshez, és vidám hangon kívántam jó reggelt

Nagyon beesettek voltak szemem s oly sápadt volt, hogy én egész megijedtem.

— Talán beteg? — kérdém részvétellel.

— Nem nem vagyok az — Katokám — suttogott felém — valamire kérnélek.

Óvatosan majdnem ijedten tekintett körül — s hirtelen egy piciny levélkét nyomot a kezembe, remegő hangon, sietve suttogta:

— Add át kérlek bátyádnak, senk másnak csupán neki. Vigyázza tegyed, nehogy észrevegye valaki.

És siettem kívánságának eleget tenni, futottam fel s átadtam Gusztávnak a levelet.

Oh szegény bátyám, soha sem láttam szép arcát annyira eltorzulva, mint mikor elolvassa a levelet. Görcsösen szoritá öklébe a papir lapot s arcán legördült két nehéz könyecsepp.

Hogy a levélben mi volt, az is megtudtam később, mikor Bajkay Ágnes eljegyzését ünnepelték a nagy veres Tobajdi Barnabás, a kopáncsi ispánnal.

Gazdag ember volt. tehát az eljegyzés a szülők akarataiból történt.

Hej de sokat sirt, de sokat könyörgött a szép Ágnes; nem szereti, boldogtalan lesz vele, gyűlöli!

hogy a Felvidéken egyszer, a mint a táncz végeztével letakarták a földön végig nyuítót, ez csakugyan halott volt.

Vegyes hírek.

× **Grófnő az orfeum-színpadon.** Az arisztokraták mindig boszankodnak, a nép mindig örül, ha egy igazi vérben grófnő az orfeum színpadán keresi meg a kenyerét s ha az impresszárió öles betűkkel hirdeti, hogy a szép grófnő holnap este pontban tizenegy órakor fogja a nagyérdemű közönséget szép formáival és dalaival mulattatni. Rendszerint a grófnő föllep a hirdetésnél véget is ér, mert a család közbelép s a rendőrség is utját állja, hogy a misera plebs a grófnő hangjában és vallában gyönyörködjék. Bécsben ilyenfajta szenzációban lesz részük az embereknek. *Stadnicka Zelma* grófnő fog énekelni és tánczolni egy kis másodrendű orfeumban. A morál kedvéért az újságokban közlésezi, hogy kusza családi és vagyoni viszonyai kényszerítik erre az — ugrásra.

× **Mikor kezdődik a huszadik század?** Az egész civilizált világ két táborra oszlik: az egyik tábor szeretné, ha minél tovább tartana a tizenkilencedik század és azt mondják, hogy a huszadik század 1901 január elsején kezdődik, a másik tábor a mellett kardoskodik, hogy jövő év január elsején már a huszadik században ébredünk föl. Ez utóbbi vélemény mellett inkább a laikus közönség foglal állást, míg a tudományos világ majdnem egyhangulag elfogadja az előbbi nézetét. — Ezeknek fölfogása a következő; Hogy e kérdést megoldhassuk, vizsgálunk kell, hogy miként számítottak év számításunk kezdetén. Már most bizonyos, hogy Krisztus születésének évét kezdetétől végéig első évnek számították. Ha tehát például ezt a dátumot vesszük: 1 év márczius 28 ikán akkor azt az évet értjük, a mely januárban kezdődött, nem pedig a mely már elmúlt. Ebből következik, hogy 1900 márczius 28-án a dátum a még el nem múlt 1900-ik esztendőnek márczius 28-ika és 1900-ik év befejezése után, 1901 január elsején kezdődik. Ezzel szembe tekintélyes és nagy lapok 1900 január elseje mellett törnek pálcát. Azt mondják, hogy matematikailag ugyan helytelen, de lélektanilag nagyon érthető, hogy a huszadik század kezdetét attól a naptól számítjuk, a mikor a nyolczas szám helyett a századok helyén a kilenczest írjuk, A tudományos magyarázatot

Mitt sem használt, engedelmeskedni kellett. — az öreg Bajkay szigorú ember volt.

En mindig úgy képzeltem, hogy egy menyasszonyt nem is lehet máshént elképzelni, mint vidáman és boldogan, hisz' a menyasszonyság a legszebb kor, a legedesebb egy leány életében.

Szegény szép Bajkay Ágnes, csak árnyéka lett önmagának. Ugy tudtam sajnálni, mikor láttam halvány arcát, nagy szomorúságait, a melyet oly sokszor könnyek áztattak.

Nem panaszkodott soha, sorsában bele nyugodott — és szavát oly keveset lehetett hallani.

Lázassal készült a stafírung, s Ágnes volt rajta a legjobban, hogy minél hamarabb elkészüljön.

És az esküvő napja el is érkezett.

Gyönyörű menyasszony volt, hófehér ruhájában úgy nézett ki, mint egy száll tiszta lilium.

Csak legalább az arca lett volna egy kicsit pirosabb, mint az olyan menyasszonynak a kinek boldogság tükre ott ragyog szemében, de az övé oly kísértetiesen fehér volt, mintha minden csepp vér elszállt volna belőle.

Még az nap hazavitte Tabajdi a fiatal asszonyt a pusztára. Nem mentek nászutra, Ágnes akarata volt ez.

Csunya zivataros lett az idő estefele, kavargatta a nagy szél a fáról lehordott szá-

a nép nem igen érti és ezért nem fogadja el. Különben is a kérdés nem tisztán matematikai, hanem első sorban történeti, de még a történetirő sem tud határozott feleletet adni, mert senki sem tudja, hogy a középkori nap tájékoztatásnál Krisztus születésének évét vagy az utána következőt nevezték-e első esztendőnek. Valószínű ezek után, hogy a legelső ember kétszer fogja ünnepelni az új század beköszöntését.

N A P I H I R E K.

Debreczen, 1899. január 12.

Időjárás.

A központi meteorologia intézetnek Debreczenbe küldött távirati jelentése szerint a következő időjárás várható.

— január 12. —

— Fagy. — Jelentékeny csapadék nélkül. —

Farsangi naptár.

Január 14. Nőegyleti közvacsora »Bika« disztermében.

Január 18. Gazdász-bál a »Bika« disztermében.

Január 18. A Csizmadia Arucsarnok Szövetkezet bálja a »Korona« disztermében.

Január 21. Függetlenségi-kör bálja a »Bika« disztermében.

Január 28. Jogász-táncestély »Margit«-fürdő disztermében.

Január 28. Polgári-kör bálja a »Bika« disztermében.

Január 28. Csizmadia Ifjúság bálja a »Korona« disztermében.

Január 29. Iparos-kör bálja a »Bika« disztermében.

Február 14. Jogász- és tisztviselő-kör jelmez-estélye a »Bika« disztermében.

— **Személyi hir.** Kiss Áron püspök Szász Domokos temetéséről hova dr. Erdős József és Balogh Ferencz kíséretében utazott el, ma hazaérkezett, s a hivatalos ügyek vezetését átvette.

— **Teljes tanácsülés.** Ma délelőtt Simonffy Imre kir. tan. polgármester elnöklete alatt teljes tanácsülés volt, melyen folyó ügyeket tárgyaltak.

raz leveleket a levegőbe. oly éktelen danát üvöltve hozzá, hogy remegtek belé a nagy kastélyszerű ház falai.

Ott toporzékolt az udvaron a négy tüzes csikó, mikor végre a vendég sereg kíséretében, a fiatal pár utra készen kilépett az udvarra.

Agnes szoborszerű arcán. a legesekélyebb megindulás sem látszott. Oly hidegen, szinte merev arcuzal bucsuzott el szüleitől, a vendégektől, még szemeiből is eltűnt az a lázas lángoló sugár, amely mennyasszonyága alatt ott ült bennök. Közönyös volt minden iránt.

Bátyám, aki legutolsónak közelített felé, nagyon meghatottan látszott.

Egy leirhatatlan pillantás érte Ágnes szép szemeiből, — a mely szívet is megrendítette.

Szónélkül hajolt a kis kéz fölé, s az a forró csók nagyon sokat beszélhetett, mert Ágnes fájdalmas kiáltással borult anyja nyakába, s úgy zokogott, hogy férjének erőszakkal kellett karjaiba venni, s a kocsiba tenni.

Azután felkapott ő maga is a bakra, közzé esapott a lovaknak, s örült száguldással rohantak a nyílt országon, magukkal vive a legboldogabb fiatal teremtest.

II.

Másnap egész nap, és éjjel is csak úgy dühöngött a szél, olyan félelemesen, kísértetiesen. Suhogtak a levelektől megfosztott

— **Sajtó tárgyalások.** A jövő február hó folyamán több rendbeli sajtó tárgyalás lesz, melyre az érdekelt esküdtek figyelmét már most felhívjuk. Február 4-én délelőtt 8 órakor tárgyalják Szini Péter sajtóperét, ki ellen Farkas Ferencz csizmadia mester emelt vádat becsületsértés miatt. A vád alapját egy ujdonság képezi, melyet Szini irt még az elmúlt nyáron. Február 11-én pedig Dr. Király Péter a »Debreczen« politikai napilap belmunkatársa ellen tartják meg a sajtótárgyalást, ki tudvalevőleg a debreczeni fogház felügyelőjét Poszpicso támadta meg a legkiméleltenebbül. Ő ellene dr. Simonffy Béla ügyész emelt vádat rágalmozás és becsületsértés miatt. Mindkét tárgyalásról annak idején referálni fogunk.

— **Szász Domokos temetése.** Mint már tegnapi számunkban — egy rövid távirat nyomán — tudattuk, tegnap temették el az erdélyi ref. egyház püspökét Kolozsvár és az egész Erdély nagy részvéte mellett és nagyszabású gyászpompa kifejtésével. A temetésen Kolozsvár küldöttsége a polgármester vezetésével jelent, meg míg az egyházak, teológiai intézet, az erdélyi muzeumegylet tisztviselői kara testületileg volt ott. A koszorúk óriási tömege lepte el a koporsót és a gyászmenet már indulóban volt a mikor a részvét-táviratok máig egyre érkeztek. A n t a l Gábor püspök alkalmi imája és K e n e s s e y teológiai igazgatónak gyászbeszéde, a melyben az elhunyt püspöknek sikereit méltatta, az ilyen beszédek korotén messzire tullel-kedve, mély hatást keltett a gyászoló közönségben. Az utcákon, a merre a gyászmenet elvonult, a gázlámpák gyászfátyollal voltak bevonva és a közönségnek sűrű sorfala közt csak lépésben haladhatott a halottas kocs. Molnár Albert teológiai tanárnak a temetőben mondott bucsuztatójával a gyászszertartás véget ért.

— **Örmester ur mulat.** Az örmester ur tegnap nagyon elkeseredett. Itt van a farsang s tilos a hadfiaknak mulatni. Elkeseredésében nagyot ütött a lóva fejére, amiből kiviláglik,

fák galyai remesen. Keservesen nyögdecselt siránkozott a szél, majd meg örült hahotával kapaszkodott a házak fedelében. s teljes erejével csapkodta le a cserép darabokat, folytonos rémületbe tartva a bent lakókat.

Kip kop! — Mi ez? — figyel fel Gusztáv bátyám, aki még felöltözve ült egy magában szobájában, pedig, már az éjjelnek is közel járt az idő. — Mint ha valaki kopogtatott volna.

A kopogás az ablakon ismétlődött, csak hogy most erősebben.

Az ablakhoz lépett, kinyitotta. A heves szél roham teljes erejével vágta ki.

Meg döbbenve hátrált vissza, mikor a kibontott zilált haju fehér alakott meg ismerte.

— Ágnes — kiáltá rémülten — hogy került ide ilyen időben!

De ez a irtóztató örületes kacaj meg fogyototta benne a vért is.

— Megöltem az uramat, hogy a tiéd lehessek!

S folytatta szívet repesztő kacaját, mikor Gusztáv kiugrott az ablakon, s futott lühdő hosszú fehér ruhája után, hogy elfogja és szüleihez vigye.

Szegény teremtes, hogy szabaduljen a férjétől — meg ölte, s mikor véghez vitte rémes tettét, meg tébolyodott bele.

Ez a szegény Bajkay Ágnes szomorú története.

hogy örmester ur huszár és ismeri a költőket is. Azután elhatározta, hogy keserűségét borba fojtja s csap olyan murit, amit emlegetni fognak egész farsang alatt. És majdnem sikerült szándékát megvalósítani. A hajnali órákban sürgősen hívta a rendőröket egyik éjjeli mulatóhely tulajdonosa. Az örmester urnak duhaj kedve támadt s olyan buzgalommal kezdett törni-zuzni, mintha más kötelessége nem is lenne. Az örmester urat feljelentették illetékes katonai hatóságánál.

— **A Debreczen cikksorozata.** A Debreczen tegnapi számában a főiskola ifjúsága, és a D. F. L. ellen kemény hangú igaztalan cikksorozat vette kezdetét. Szükségesnek tartják a megtámadottak a lap hasábjain is kijelenteni, hogy mihelyt a cikksorozat véget ér, nagytiszteletű Bartha Mór szerkesztő ur hozzájárulásával felelni fognak az egytől egyig igaztalan, koholt, és légből kapott állításokra.

— **Fenyéri és a rendőrállam.** Fenyéri a mi kitűnő művésznünk, a szabad természet gyermeke. Gyűlöli a szolgaságot a színházi szolgák személyében s imádja a szabadságot a vakáció alakjában. Az ő büszke lelke nem tud meghajolni. Mikor Dreyfuska pítány előadása után az ezeryi néptömeg megtámadta, inkább kész volt szaladni, mint Dreyfus megszabadításába belegeyezni. Ő hajhatatlan s nemsokára hajhatatlan is.

Hajthatatlan és hajatlan egyéniségéből folyik agglegényi állapota.

Ő a szabadságot nemáldozza fel senki kegyéért, mert neki olyan a szabadság, mint például O d r y Árpádnak az ideál: nélkülözhetetlen.

Ez a szabadságért rajongó férfiú most valósággal buskomorra vált.

Nap-nap után töpreng, gondolkozik. Tárgyal Debreczen legkitűnőbb közjogászaival s ha jó barátjával találkozik, azt megállítja s fülébe sugja: „Elveszett a szabadság!”

A ki ebből azt gyanítaná, hogy Fenyéri Mór az ex lex állapot tette ilyen kétségbeesett emberré, az nagyon csalódnék.

Fenyérit nem bántja az adó nem fizetés, hisz ez az ő ideális s z a b a d s á g á n a k egyik nélkülözhetetlen sajátossága; hanem valami más bántja az ő szabadságért rajongó lelkét.

Alkalmunk volt Fenyéri Mórral beszélni s megtudtuk, hogy őt a következő visszaélések bántják:

1. Miért nem szabad a közönséget a szinpadról összeszedni, — ha rosszul viseli magát?

2. Miért tiltották el a katonákat a „Katonák”-tól?

3. Miért nem köszön H a u e r Berezi, ha ő átmegy hozzá vacsorálni?

4. Miért nem hívja őt a direktor „nagyságos ur”-nak?

5. A „Baba” előadásán mért nem mondhatja ő el a Sebesi B. Vilmos ismert szellemes szójátékait?

6. Miért nem huzhatja meg a Kovácsy Kálmán fülét.

7. Miért nem járhat ő az „Imári márkí” kosztümjébe?

8. Miért nem rendez a direktor minden este „bohém estélyt”-t?

9. Miért vannak szemtelen ujságírók?

... Ime nagyjában ezek bántják a mi szeretett művésznünket. A mig ezek a serelmek orvosolva nem lesznek, ő odasugja minden jó emberének: „Elveszette a szabadság, rendőrállamban élünk!”

— **Ódry Árpád** urtól a következő levelet kaptuk: „Tekintetes Szerkesztőség! Becses lapjuk f. hó 10 iki számában megjelent „Eljegyzés” című hírével szemben, már a nevemmel kapcsolatosan említett hölgy érdekében is, kérem sziveskedjenek helyet adni azon kijelentésemnek, mely szerint a nevezett hölgyet nemcsak, hogy el nem jegyeztem, de nem is ismerem. Kiváló tisztelettel Debreczen 1899. jan. 11. Ódry Árpád” Ódry Árpád ur ezennel nyilatkozta, hogy annyit kell megjegyeznünk, hogy mi végzetlenül sajnáljuk a hitelesnek vélt forrásból nyert híreink által esetleg szerzett kellemetlenségeket s a hír beküldője ellene szükséges lépéseket megtettük.

— **A műborok ellen.** A mesterséges borok készítését és forgalomba hozatalát minden téren a megérdemelt üldözésben részesítik. Most a belügyminiszter körrendeletet intézett a törvényhatóságokhoz s így Debreczen városához is, a melyben meghagyja, hogy a mesterséges borok készítését és forgalomba hozatalát szigorúan ellenőrizze és az erre kiadott rendeletet szigorúan hajtsák végre s azokat felfedezzék. Meghagyja ezáltal, hogy mindazon ítélet, a mely a hamis borok ügyében keletkezett, bárha ez nem jogerős is, minden esetben közzendő a borellenőrző bizottsággal.

— **Letört bimbó.** Mile Pált lapunknak nem régen is kitűnő szerkesztőjét és feleségét **Otrokocsi Végh Vilmát** nagy csapás érte. Öröme — édes kis fiacskájok tegnap jobb létre szenderült. Részvételt adjuk közé a gyász hirt, s kívánjuk a megszmorodott családnak, hogy a mindeneket vigasztaló Isten vigasztalja meg őket nehéz bánatukban. A kis halott elhunytáról a következő jelentést adta ki a család: Lesújtott szívvel tudatjuk, hogy drága gyermekünk, illetve nnokánk **Laczi** folyó 1899. évi január hó 11-én, reggel 1/9 órakor 12 napos korában örök álmra hunyta le szemét. Kedves gyermekünk hült tetemei folyó hó 12-én, csütörtökön délután 3 órakor a Csapó-utca 39. számú lakásunkon tartandó rövid ima után a Kossuth-utcai temetőben helyeztetnek örök nyugalomra. E végtiszteségtételre rokonainkat, jó ismerőseinket és barátainkat gyászbaborult szívvel meghívjuk. Debreczen, 1899. január 11. Bánatos szülői: Mile Pál és neje sz. **Otrokocsi Végh Vilma**, Nagyszülői: **Otrokocsi Végh János** és neje sz. **Koncz Emilia**. — Mile Miklós és neje sz. **Varga Sára** az összes rokonság nevében is. **Picziny** halottunk nyugodjék békében!

— **Jánosy Zoltán beteg.** A főiskola egykori szeniora az ifjuság kedvelt alakja a ki különben jeles poéta is — mint részvételt értesülünk nagy betegen fekszik a h.-sámsoni parochián. Kívánjuk, hogy a kitűnő pap, jeles költő mihamar visszanyerje megrongált egészségét s használjon tovább is egyházának hazájának.

— **Kitüntetett kapus.** O Felsége a király **Tamásy Zsigmondot**, a debreczeni dohánygyár kapusát az ezüst érdemkereszttel tüntette ki. Az érdemkeresztet tegnap adták át ünnepélyesen **Tamásynak**.

— **Tanulók öröme.** **Wlassics** miniszter egy igen üdvös intézkedésével fog rászolgálni a szülők és gyermekek haládjára. Egy rendeletet akar kibocsátani melynek czélja a tanulók túlterhelését megakadályozni. A rendelet meg fogja változtatni azt a hibás szokást, hogy a tanulók a vasárnapi szünetet a túlságos sok lecke miatt ne élvezhessék s legalább ezt az egy napot pihenésre akarja

szánni. Lehetetlen ez üdvös intézkedésről a legnagyobb elismeréssel nem szólni akkor, midőn a tanulók túlterheltségének kérdése napirenden van.

— **Az országos vásár** folyamatban van már városunkban. Az eddig megtartott vásáron mérsékelten sikerültek, noha az időjárás szállítá sokra elég kedvező. Egyébiránt a téli vásár mindég a leggyöngébb szokott lenni a debreczeni híres vásárook közt. Vasárnap délután lesz egy kis élénkség, árulás de ez is sokkal esőndesebb lesz a szokotnál, mert még a komédiások, panorámások se jelentkeznek úgy mint eddig. — Lesz hely bőven a számukra s nem kell osztzkodni hogy ki építse előre a sátor, a mely így Antal nap felé nagyon szellős különben is.

— **Verekedés.** Ifju **Jász György**, **Tar István** és **Ercsei György** napszámosak tegnap együtt mulattak **Fischer Jenő** hatvan-utcai korcsmájában. Mikor hazafelé készülődtek **Tar István** és **Jász György** között valami fölött nézeteltérés keletkezett, aminek az lett az eredménye, hogy **Tar** úgy vágta fejbe egy doronggal **Jászt**, hogy az eszmélet nélkül rogyott össze. A súlyosan megsérült embert a rendőrségre vitték, míg a tettesnek sikerült megugrania.

— **Értesítés.** **Hubay** tanár hirtelen megbetegedése miatt a f. hó 13-ára — péntekre — hirdetett hangversenyünk elhalasztatik. A hangverseny később megállapítandó napját közzé fogjuk. Debreczen, 1899. január 10. Tisztelettel a Debreczeni Zenekedvelők Köre igazgatósága.

Színház.

M Ű S O R.

Csütörtökön, jan. 12-én újdonságul először: **A b a b a**. Nagy operette 4 felvonásban.

Penteken: jan. 13-án másodszer: **A b a b a**.

Szombaton: jan. 14-én harmadszer: **A b a b a**.

Vasárnap: jan. 15-én, délután 3 órakor **T é k o z l ó** színmű. Este 7 1/2 órakor: **A p a r a s z t k i s a s s z o n y**. Népszínmű 3 felvonásban.

Egy szegény ifju története.

Ez a régi romantikus darab, melyet az igazgatók minden esztendőben felszoktak eleveníteni — tegnap a debreczeni színpadon került hosszas pihenés után színre. A közönség nagyrésze szereti — merjük mondani még ma is lelkesedik az ilyen darabokért a mi mintegy jele annak, hogy a sokfelé ágazott iránnyzatok mellett jó sok ideig meg lesz a létjóságát romantizmusnak is.

Tegnap szép ház nézte végig a felelevenített darabot s a közönségnek, tisztességese jó előadásban volt része.

Székely Odion Maxim ja átgondolt szépen megjátszott alakítás volt. A becsületes, ideális ifju lelkiállapotát megkapóan adta vissza az első felvonásban, míg a harmadik és negyedikben játékának drámai heve kötötte le a figyelmet. Kár hogy tartós rekedése miatt sokszor hatalmas erőfeszítést kellett kifejtenie.

T. Halmy Margit — **Margit** — szerepében discret finom játékkal vivta ki az elismerést. Szép tolettjeivel is imponált. **Fenyéri** mint **Larocqué** mutatta be egyik jó alakítását. **Megrázó** erővel játszotta a vén tengerészt s különösen az utolsó felvonásban kapott zajos tapsokat. **Kiss Irén**, **Tanay, F. Csigaházy**, **Szentes**, **Ódry** szépen illeszkedtek be játékukkal a keretbe.

A jövő konyhája.

Hova-tovább amugy is légnemű testekké finomodunk mi, emberek. Ugyan, hogy paradox kissé ez a mondás, de megbocsátható túlzás a tények számbavétele után. — Hiszen szemmel látható, hogy fordulunk el egyre inkább-inkább a természettől, a mely pedig ősanánk s a melynek lényegéből szakadtunk ki mi is.

Hogy vonulunk a természet alkotta barlangokból fűtött szobákba, hogyan pótoljuk a nap fényét a villamosságával; hogyan pótoljuk át mesterséggel a tájak képét. Száz, meg száz ilyen aprólékos eltérést, összevéve óriási aberációvá dagad meg, a melynek végén azután ott áll a századok végének embere: ember, — a kinek alig közös valamije az őstermészettel, — mely pedig életet adott neki.

És ezt azután az ember fejlődésének nevezik.

Jó, fogadjuk el ezt az elnevezést és konstataljuk egyben, hogy ez a fejlődés nem egyoldalú. Nem bizony.

Az ember életének minden mozzanatára kiterjeszkedik. És ha a XIX. század módos emberre bundát ölt, akkor ugyanez az ember elcsavarja ám az orrát, ha hagymailat üti meg azt.

Az ősbereknek minő lehetett az élet módjuk, az voltaképp a ma szegényein látszik csak meg.

Azok szintén hagymával élhettek, szintén elrágódhattak a szalonna héján csak úgy, mint ma.

Mai napság a legszegényebb és a leggazdagabb osztály étkezési módjának között az étkezésmódok rendkívül változatos fokozata tölti ki.

Az ember megebédelhet maa város egyik előkelő utcájában olyan nagyuri módon, hogy 20 forintja is rámege az ebédre. — Holnap azonban, ha fogytán a pénze, vagy megszálotta a takarékoság, megebédelhet ugyanabban az utcában, tán 50—40 lépésnyivel odábbua tegnapi vendéglőtől, akár 1 forinton is.

Még pedig olyanképen elmondhatja: az étel kitűnő volt. Kitűnő az étel, tiszta a terület, udvarias a kiszolgálás. Sőt a mi ezt az utóbbit illeti, — az olesó vendéglő pinczerje csak oly mély alázattal tárja fel az ember előtt az ajtót, miután felsegítte volna ra kabátját, mint a drága vendéglő, a ki pedig akkora borralalót kapott, hogy abból két ebédet is végig lehetne enni az olesóbb fogadóban.

Ugyan bizonyos, hogy első nap nyolcz fogásos volt az ebédünk, bordeauxi veres a borunk, meg francia pezsgő az italunk, — ámde a káposztás sertés-karaj, meg a mi vele járulékos, a pohár olesóbbfajta bor, — azért a maga nemében csak olyan jó, hogy ne mondjuk, kitűnő volt, mint a huszforintos ebéd fogásai.

Nincs az a város a föld kerekén, a melynek vendéglőiben az ember egyazon nap a legeltérőbb summákat el ne költethetné. Mikozza az árák eltérését? Egyrészt, hogy a drága vendéglőben ritka ételeket eszik az ember, másrészt pedig, hogy ugyannott kevesebb vendég számára főznek.

A szent bizonyos, hogy sem az ételek tápláló ereje sem az izletessége nem okozza az árák különbözését. A pezsgő kitűnő ital, de

kinűnő ital, kivált a maga idejében és kivált a német gyomornak, a sőr is. Még ha filozófus szemével vizsgáljuk is a keltő hatását, tagadhatatlan, hogy feltéve, ha a személyi diszpozitívum ugyanaz, az élvezet, a kényeztetés annyira azonos, hogy az a nagy árkülönbséget mégsem éri meg. A drága étel elfogyasztására bizonyos fokú fizikai gyöngeség hajtja az embert.

Erősen ösztökélt a hiúságunk arra, arra, hogy olyat együnk, a mi nálunk vagy egyáltalán nem, vagy legfőkébb bizonyos ávszakokban terem csak meg. — Hogy ananászt együnk Kamcsatkában és talán — izlandi zuzmót például Messzinában.

Am a hiúságnak ez az ingerlő ösztöne mindegyre gyengül majd, hogy technikai dolgokban perczről perczre haladunk. Hiszen hovat tünt már mai nap is az az idő, mikor a nagyfejű udvari emberek kétségbeesetten vakarták nap-éjjel takarójukat, mert a fejedelem orvossa kínai théát rendelt a beteg fejedelemnek gyógyszerül. A mikor eltartott másfél esztendeig, míg királyi udvarok közvetítésével megindta szerezni a követség a théát.

Napról napra tűnik a távolság földünk piezi golyóbisáról s így van az, hogy alig van már mostanság olyan távol eső ország terménye, a mit aránylag rövid idő alatt a kényes inyű megrendelőnek föl ne lehetne találni.

Ha tehát meggondoljuk, hogy az emberek — már a civilizáltabbak — a föld minden pontján körülbelül ugyanazt eszik, önkénytelen villan fel bennünk a gondolat, — hogy a jövő gaztrónómiai problémája meg van oldva: a következő századok konyhája teljesen egyforma lesz. Es ez azután megszűnteti az árkülönbséget is. Immár hiába akar majd a gazdag ember valami különöset enni, épen csak azért, mivel az különös, az drága. Akkorára már nem lesz semmi étel sem különös és akár tetszik a gazdagnak, akár nem épen olyan keveset kell majd fizetnie azért a különös valamiért — a mi már nem is különös — mint a szegény embernek. És olesó lesz ilyenformán minden étel mert az emberek egyazon ételeket evén, lehet séges immár a nagyban való főzés. — Ettől mostanában borzad ugyan még az emberiség „felső” része és inkább jár az olyan vendéglőbe, a hol az ételt valami saját külön zamatos olyan lényegtelen valami, hogy ezt az egyre tökéletesedő nagyban való főzéssel is meg lehet majd adni idő múltán az ételnek.

Bellamy egyik művében a jövő századok konyhájára is kiterjeszti figyelmét. — Megírja, hogy megszűnik a XX. század után a háztartások külön-külön való főzése, ellenben kezdetét veszi a közös konyha. A mikor is sok száz kéz, sok ezer kéznek aprólékos munkáját végzi majd a munkafelosztás elvének alapján.

Nem olyan utópia-szerű ez a gondolat! Meggondolni való: a főzés kinző munkája alól hány egyéb feladatra termett kéz és fő szabadul fel és hány háziasszony szentelheti életét és teljes erejét egyéb céloknak, melyek amannál mégis fontosabbak. Már tudni illik a főzésnél. Mert tán csak meg tetszik engedni, hogy például a gyermekek nevelése fontosabb feladat a főzésnél, ha ez az utóbbi mások munkájával pótolható.

Es szolgálatába szegődik azután az ilyen közös konyháknak az egész termé-

szettudomány, a maga nagy vívmányával. Kikélik a természet egész tápláló erejét és kezdetét veszi az ételeknek olyan preparálása, a melynek révén csakugyan épen azzá súlyed majd le a főzés, helyesebben: az étkezés, a mi lényegileg állati szükség-gé. Es marad majd idő egyébre.

A jövő konyhája hát ilyen lesz. — Alkalmazkodik majd mindenben az emberhez, a mihez képest azután sokkal természetesebb alapot is nyer.

CSARNOK.

Az Otero-kalap.

— orosz elbeszélés. —

(Folytatás.)

A reggelinél együtt ültek és Palkin csak azt sajnálta, hogy oly keveset eszik. Ez mindegyre nagyon nyugtalanító jel.

Beszélgettek aztán mindenféléről és Souja csak néha nézte az órát, mert pontosan szokott sétára menni.

— Ne kísérelje el? — kérdezte egyszer Palkin.

— Oh nem! Hova gondolsz? Csak nem vonlak el a dolgaidtól! Egy kereskedő embert! Én tudom, mit tesz az. Akad nekem társaságom. Egy barátnőm vagy jó ismerősöm, a Newskin van elég járdataposó, kiknek ilyenkor nincs jobb dolguk, aztán meg ha egyedül sétálok is, én nem unatkozom. Mindig akad látnivaló, olyan érdekes, elegáns ott az élet.

Milyen okos, kedves asszony ez a Souja! Nem győzte bámulni és feltette magában, hogy megint ajándékoz neki valami különlegességet, szepet. Hiszen már sok hét telt el azóta, hogy az Otero-kalapot vette.

Egy nap meeint együtt ültek a dejeuner-nél.

Palkin beszélt a Dreyfus-ügyről és hogy a vizsgálat mindinkább kideríti, hogy a bordereau hamisítvány.

Souja hallgatta, de szórakozott volt és ideges, majd hirtelen felugrott és szobájába ment.

Tegnap volt az első komolyabb összehozálkozása Jerminowval és duzzogva ment el tőle azzal a szilárd elhatározással, hogy másnap nem jön el.

Ez gyötörte.

A mikor újra bejött, a férjét halványan, az izgatottságtól remegve, ijedten találta az asztalnál.

A kezében egy nyitott levelet tartott, a melyet egy inas adott be a távol léte alatt.

Souja rögtön felismerte Jerminow irását Az első pillanatban borzasztóan megijedt, de hamarosan erőt vett magán és nyugodtan kérdezte:

— Mi bajod, Feodor?

— Olvasd ezt! . . . — lihegte rémülten és odaadta a levelet.

Eouja elolvasta a boritékon a címzést és csodálkozva szólt:

— Az én levelem? És te felbontottad? A férj rábámult rövidlátó szemével.

— Én . . . igen, nem láttam . . . , nem figyeltem arra, hogy neked szól.

— Ugy! Souja belenézett a levélbe. — Talán nem is neked szól. — Gyorsan elolvasta a megszólítást: »Souja, édes asszonyom, fehér galambon!» az aláírás: »A te sasod».

Csodás érzés fogta el.

— Oh, de! — nyöszörgött Palkin, — csak olvasd el. A te leveled, a tied, a tied! Es most határtalan düh fogta el, Forgatta a szemeit, hadonászott a kezeivel és artikulálatlan hangokat hallatott, melyekben volt valami állatias.

Az asszony undorral eltelve nézte. —

Máig még nem is vette észre, hogy annyira esunya és ostoba . . . . borzasztóan ostoba! De hogy is meri felbontani az ő leveleit? Igazán tapintatlan és közönséges!

Míg e gondolatok dultak benne, kisimította a levelet, melyet a férj összegyűrt és lassan elolvasta. Milyen remek minden egyes szava! Milyen tűz! Milyen előkelő és fonséges! Aztán meg ez az édes, benső szerelmi vágy! Lovagias udvariassággal igyekszik őt kibékíteni, előkelő férfissággal elhárítani a félreértéseket. A mellett semmi alázatosság sem volt a kérésében, hogy legyen megint jó: inkább benne volt a hódítónak az érzése hogy hiszen ez ugy sem lehet már másképp. — Végül következtet valamit, mit csak ő értett meg, ki e titkos nyelvbe bele volt avatva.

A levél valósággal biztosságot és erőt lehel, mely őt jellemezte és ez hidegvért nyugalmat adott neki is. Most bátorság volt a földolog.

Myugodtan összehajította a levelet és odaadta Palkinnak.

— Mit jelent ez? — szólt ez dühöngve.

— Nem tudom, a levél nem nekem szól. . . .

— Nem-e? Nincs elég érthetően megemlítve benne minden? A bámaid, a kecses-séged, meg mi-minden? Csak ugy dült belőle a sok szó és mind nagyobb dühbe lovalta bele magát.

Az asszony nyugalma annál feltűnőbb volt.

— Nos és mit bizonyít ez? Nem ismerek senkit, ki így irhatna nekem. . . .

— Mégis megtörtént! . . . .

Az asszony meghuzta a csengetyűt.

— Akkor ez a levél egy — bordereau. Hamisítvány, hogy engem megrontsanak és téged bolonddá tegyenek!

Palkin tágra meresztette szemeit,

— Bordereau? Bor . . . de . . . reau?

A szobalány bejött.

— Malanja, hozd be az Otero-kalapomat!

A férj még mindig mintegy kövémeredten nézett rá.

— Bordereau? — suttozták az ajkai alig hallhatóan.

— A jövőben gondold meg, mielőtt ily sértő gyanúsításokkal illeltesz . . . te . . . te. Esterházy!

A tükör előtt föltette a kalapját.

— Tisztességes asszony vagyok!

Es büszkén ment az Otero-kalapjával a Litannijába!

Z. E. I.

(Vége.)

Közgazdaság.

Budapesti gabonatözsde.

— Weisz József budapesti terménybizományi cég jelentése. —

Debreczen, január 12.

Készáru tartva

Okt. buza	9.49—9.50
Tav. buza	8.11—8.13.
Tavaszi zab	5.88—5.90
Májusi tengeri 1899	4.90—4.92
Julius tengeri	—
aug.—szep. tengeri	—

Kőbányai sertés piac. j a n u á r 11. Magyar elsőrendű: Fialat nehéz (páronkint 320 kilogrammon felüli súlyban) 56—57 krajczárig Közép (n.-kint 251—320 klg. súlyban) 57—58 1/2 kr. Könnyű (páronkint 250 klg-ig terjedő súlyban) 57 1/2—58 kr. Szerbiai: Nehéz (páronkint 260 kg. felüli súlyban) 56 1/2—57 krajczárig, közép (páronkint 240—260 kilogramm súlyban) 56—56 1/2 krajczárig. Könnyű (páronkint 240 kilogr.-ig terjedő súlyban) 57—58 krajczárig

Bécsi sertésvásár. A st.-marxi központi vásárosarnokban ma megtartott sertésvásárok bejelentettek 9156 darabot, ebből a vásár elején felhajtottak: 3928 drb fiatal sertés 4823 darak magyar hizott sertést, összesen 8551 darabot. Az üzlet pang.

Budapesti sertés-konzumvásár. A ferencvárosi petroleum rakodánál levő székes-fővárosi sertés-konzumvásár árjegyzése december 12 én. Készlet 816 darab. Erkezett 847 drb, összes felhajtás 1663 darab, eladatlannul budapesti fogyasztásra 872 darab, eladatlannul visszamaradt 791 darab. — Napi árak: 120—180 klgr, sulyban 44—46 krig. 220—280 klgr. sulyban 44—47 krig, 320—380 kg. sulyban 45—47 krig. Öreg nehéz 44—46 krig. Kivételes árak — krig. Malacok 36—40 krajczárig. A vásár hangulata élénk volt.

Borjuvásár. január 10. Felhajtott 147 szepes, borju rugott barany, 616él, 122: 9 belföldi, 24 tiroli, 160 bécsi öltöt borju. A pangulat élénk.

Buza. Tiszavidéki. 100 mm. 80 k. 9.15 frton, 100 mm. 80 k. 9.10 forinton, 100 mm. 80 k. 9.10 forinton, 100 mm. 81 k. 8 forint 80 krajczaron. 150 méterméza 80 k. 9 forint 15 krajczaron 300 mm. 79.5 k. 9.15 frton, 100 mm. 78 k: 9 15 forinton, 100 mm. 77 k, 6.15 forinton, 100 mm 80 k. 9.20 forinton, 150 mm, 80 k. 9.10 forinton, 100 mm 79.5 k. 9 forint 20 krajczaron, 100 mm, 79.5 k. 9 forint 15 krajczaron vegyes, 400 mm 79 k. 9.12 és fél krajczaron vegyes, 100 mm 80 b 9.25 forinton vegyes 2500 mm. 78.5 k. 8.90 forinton. 500 mm. 76.5 k, 8.40 forinton, mind három hónapra:

Pestvidéki, 300 mm, 80. k. 9.10 forinton sárga, 1.50 mm, 80 k, 9 forint 10 kron sárga 100 mm, 80 k, 9.20 forinton 100 mm 793 k 9.20 frton, 100 mm. 80 k: 9.30 forinton 100 mm, 79 k, 9.3 0 forinton, 200 mm, 80 20 860 frton sárga, 100 mm. 77.5 k. 8 forint k. kron sárga. 100 mm. 79.5 k, 9 forint 10 kron sárga, 200 mm. 81.5 k, 9.25 forinton, 200 mm, 80 k. 9.25 forinton, 100 mm. 79 k 8.85 forinton vegyes, 100 mm. 79.5 k. 8.90 forinton 300 mm. 77.5 k, 8.90 forinton 100 mm, 77 k. 8.90 forinton, 100 mm. 78 k 9.— forinton sárga, 200 mm, 78 k. 8.90 forinton. 100 mm. 78.5 k, 8.70 forinton 300 mm, 77 k, 8.90 forinton. 100 mm, 79 k: 8.90 forinton 200 mm, 78.7 k, 8.90 forinton, 100 mm, 78 k 8.90 forinton 100 mm, 86.8 k. 8.90 forintos mind három hónapra.

Szerbiai, 2000 mm. 78 k, 7.25 forintos három hónapra.

Bánsá i. 100 mm, 79 k. 9.10 forinton m8 m 77 k 8,60 frton vegyes, 200 mm, 01 k74060 forintos vegyes. mind három hónapra Tengeri az egyedüli szállár ezikk. A hideg időjárás folytan jobb az érdeklődés s helyben 460 frtot, budapesti paritásra 4.45—4.58 frtig fizetnek Nagybecskereken 200 mm-ért 4—frtot fizettek prompt szállításra.

Szerkesztői üzenet.

M. N Óvakodunk az itélettől. Legyen úgy, a hogy ön akarja: döntsön a közönség a vers felett. Mi leadjuk, Isten legyen nekünk irgalmas!

Vilmához.

(Szonett.)

Fel-fel sajog bájló szívem homálya,
Kinos bánatnak zajló tengerén,
Viradtra vár szümmek vad éjszakája
Süvitő éjjel bolygó reggelén.

Sajog, sovárg a vágyak szenvedélye
Míg kósza lelkem hozzád elrepül,
Mit ér a szív szállongó bus kedélye
Ha rá rideg, zord szélvész hegedül.

Komorrá lett szívem kedves reménye,
A bánat rossz, terhes felhe borult rá
Az én szívem érzem, hogy non plusz ultrá.

Vilmám, te, ki szívem vad harsogását
Elcsendited e röpke szóra csitt!
Bajlón kérlek, hogy szeress egy kicsit!

Ime! Itt az ön verse. Döntsön a közönség.

Ikstur. Helyben. Nagyon csalódik, ha azt hiszi, hogy korunkban nem tudnak ép és jó rimeket alkotni. A mi külön házi lírikusunk tegnap írt egy verset, melyben ez a leggyengébb rim:

„Már fénylik a puska tussa,
Nézi a kapus Katussa.”

Láthatja, hogy vannak még jó rimek. **Roklicz.** »Bottlik Terka« nem egyszerű mondat, hanem név. Így hívják egy most készülő dráma hősnőjét. Hogy ki írja ezt a drámát, azt nem szabad elárulnunk. Talán Komjáthy direktor ur tudja.

Zene-estélyek.

Az „Angol-Királyné“ kávéházában Kedden este Magyar Testvérek. Csütörtök—Péntek este Rácz Károly. Vasárnap felváltva Rácz és Magyar-Testvérek tartanak zene-estélyt.

Az „Arany-bika“ kávéházban hetenkint kétszer zene-estély tartatik: Hétfőn Rácz Károly, Szerdán Magyar-Testvérek.

Meghívó.

A h.-bösszörményi részvénytársulati takarékpénztár XVIII-ik évi rendes közgyűlését

1899 évi február hó 5-én d. e. 9 órakor H.-Bösszörményben a volt kerületházban levő üzlathelyiségben tartja, melyre a t. részvényesek az alapszabályok 15 §-ára hivatkozással, ezen-nel meghivatnak.

Tanácskozás tárgyai:

1. Közgyűlési elnök ad hoc választása.
2. Igazgatóság, felügyelőbizottság jelentése, mérleg előterjesztése — és a felmentvény megadása.
3. Osztólék fizetés idejének megállapítása.
4. Vezérigazgató és igazgatóság választása.
5. Cseh Béla indítványa egy központi felügyelőség előállítása tárgyában.
6. Tóth Sándor részvényes kérvénye, elveszett Szelvénysinek kiutalása iránt.
7. Esetleg beadandó indítványok tárgyalása.
8. Három tagu bizottság választása a közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére.

H. Bösszörmény, 1899. január hó 11 én.

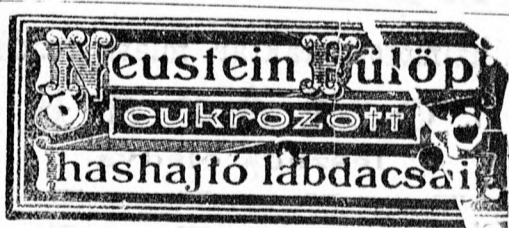
Az igazgatóság.

*) 15. §. A közgyűlésen minden részvény egy szavazatra jogosít, azonban saját részvénye után legfeljebb 10, és meghatalmazás utján szintén 10 szavazatnál többet nem gyakorolhat senki.

Azon részvényesek, kik a közgyűlésen személyesen vagy képviselőik által jelen lenni akarnak, kötelesek részvényeiket le nem járt szelvényeikkel együtt legkésőbb a közgyűlési határnapon a közgyűlés kezdete előtt egy órával a h.-bösszörményi részvénytársulati takarékpénztárnál H.-Bösszörményben két példányban készített jegyzék mellett letenni, vagy azt tanusítványgyal igazolni s e tanusítványt ugyancsak a jelzett ideig és helyen átadni, hogy a közgyűlés tartamáig részvényeiket vagy valamely kir. közjegyzőnél vagy hatóságnál letétbe helyezték.

A letéti jegyzék vagy a tanusítvány átvételéről szóló elismervényt annak megjelölése mellett, hogy hány részvényt képviselnek — a félnek kiadtván, az a közgyűlésen igazoló jegyül szolgál.

Jegyzet: A közgyűlésre részvények letehetők: H.-Bösszörményben az intézet pénztáránál. — Budapesten: A Magyar országos központi takarékpénztárnál és a Magyar ipar- és kereskedelmi-banknál.

E pilulák hasonló készítményeknél minden tekintetben feljebb becsülendők; mentek minden ártalmas anyagtól, az altesti szervek bajainál legjobb eredménnyel használtatván, gyengéden hashajtók, vértisztítók; egy gyógyszer sem jobb s mellette oly ártalmatlan, mint a pilulák a

(Neustein-féle ERZSÉBET labdacso.)

SZÉKESZORBULAS

s legtöbb betegségek forrása ellen. Czukrozott külsejük végett még gyermekek is szívesen veszik

Egy 15 pilulát tartalmazó doboz 15 kr., egy tekercs, mely 8 dobozt, tehát 120 pilulát tartalmaz, csak 1 forint o. é.

ÓVAS! Utánzásoktól különösen óvakodjunk. Kérjük határozottan doboz törvényileg bejegyzett védjegyükkel piros-fekete nyomtatásban „Szent Lipót“ és „Neustein Fülöp gyógyszerész“ aláírással van ellátva. A kereskedelmi törvényszékieleg védett csomagjaink aláírásunkkal van ellátva.

Neustein Fülöp
„Szent Lipóthoz“ czimzett gyógyszerháza
WIEN, I. Plankengasse 6.

Raktár Debreczenben: Rothachnek V. Emil, Tóth Béla, Balázs Ödön, Mihailovits István, Muraközy László és Füleki Pál gyógyszerházában.

DEBRECZENI VÁROSI SZÍNHÁZ

F. sz. 104. Bérlet 86. sz. „B“.

Pénteken, 1899. évi január hó 13-án,

fényes kiállitással, másodszor

A BABA.

Nagy operette 4 felvonásban.

Holnapután szombaton:

UGYANAZ.

165.
1899.

**Zárt ajánlati versenytárgyalási
hirdetmény.**

A mely által felhivatnak mindazok, akik a Hajdu-Szoboszló város által építeni elhatározott polgári fiu-iskola helyiség építését elnyerni óhajják, hogy erre vonatkozó zárt ajánlataikat a megajánlott összegnek megfelelő 10 százalék készpénz vagy óvadék képes papírral ellátott bantpénz kapcsán a tárgyalásra ezennel kitűzött folyó évi február hó 2-ik napja délelőtt 10 órájáig alulirothoz adják be, annyival inkább mert a később érkező ajánlatok figyelembe vehetők nem lesznek.

Az építkezés költségei 43,784 frt 65 kr.-ban vannak előirányozva, — ebből azonban a szükségeltetett téglá és cserép értéke — mint-hogy ezeket a város a helyszínén adja át a vállalkozónak — levonandó s az ajánlat ennek megfelelően teendő meg.

A terv és költségvetés valamint a részletes feltételek alólírott nál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

H.-Szoboszló 1899. Január hó 9.

Kovács Gyula
polgármester.

alapkolet.

Cognac

CZUBA-DUROZIER & Cie.

FRANCZIA COGNACGYÁR, PROMONTOR.

Mindenütt kapható.

Vezérigényűség: RUDA ÉS BLOCHMANN Budapest—Éécs.

Meghívás.

A h.-nánási takarékpénztár t. részvényeseit az 1899-ik év Február hó 5-ikén d. e. 10 ó. H.-Nánáson a takarékpénztár saját helyiségében tartandó:

évi rendes közgyűlésre

tisztelettel meghívom.

A közgyűlés tárgyai:

1-ször. Igazgatósági jelentés az 1898 évi üzleti eredményről s arról, hogy a késedelmi kamatokkal hátrányban levők máig sem rendezték tartozásaikat.

2-ször. Az 1898-ik évi zárszámadás és mérleg elbírálása; ezzel kapcsolatosan a felügyelő bizottságnak és a nagyválasztmány kiküldöt.einek jelentése a zárszámadás és mérleg megvizsgálásáról, valamint a nagyválasztmánynak a jótékony célra fordítandó 1%-ra vonatkozó javaslata és ezek kapcsán a felmentvény megadása az igazgatóság, felügyelő bizottság és tisztviselők részére.

3-ször. A nagyválasztmány kilépő tagjai helyére új tagok választása.

4-szer. A nagyválasztmánynak az intézet 25 éves fenállásának megünneplésére és valamely maradandó alkotással leendő emlékezetessé tételére vonatkozó javaslata.

5-ször. Indítványok tárgyalása.

Kelt Nánáson, 1899. Január 11-én.

Csohány László,
elnök.

RÓZSA LAJOS

női divat termében Debreczen Kistemplom bazar.

Tulhalmozott raktár miatt rendkívül

Leszállított árak mellett

lesznek eladva.

Téli kabát	—	—	—	—	—	6 frt feljebb
Téli kabát prémel	—	—	—	—	—	10 frt
Szőrme gallér	—	—	—	—	—	12 frt
Körköpeny bunda bélésel	—	—	—	—	—	20 frt
Gyermekek köpenyek	—	—	—	—	—	4 frt

Modell darabok

Blousok diszített női kalapok

fél árban

RÓZSA LAJOS

női divat termében.

Debreczen, 1899. nyomtatott Kutasi I. könyvnyomdájában.